

آکادمی معماری قوری

اکسپرسیونیسم:

اکسپرسیونیسم نوعی اغراق در رنگ ها و شکلهاست، شیوه ای عاری از طبیعت گرایی که میخواست حالات عاطفی را هر چه روشن تر و صریح تر بیان کند.

دوره شکل گیری این مکتب به سال های 1910 تا 1935 میلادی بازمیگردد ولی در کل این شیوه از گذشته های دور با هنرهای تجسمی همراه بوده و در دوره های گوناگون به گونه هایی نمود یافته است.

اکسپرسیونیسم در سال 1911 برای متمایز ساختن گروه بزرگی از نقاشان به کار رفت که در دهه ی اول سده ی بیستم بنای کارشان را بر بازنمایی حالات تند عاطفی و عصیان گری علیه قوانین ستمگرانه ی حکومت ها، مقررات غیر انسانی کارخانه ها و عفونت زدگی شهرها و اجتماعات انسانی نهاده بودند.

این هنرمندان برای رسیدن به اهداف خود رنگ های تند و مهیج و ضربات مکرر و هیجان زده ی قلم مو و خارج از چارچوب را با ایجاد ژرف نمایی و بدون هیچگونه سامانی ایجاد می کردند و هر عنصری را که آرامش بخش و چشم نواز بود از کار خود خارج میکردند.

آغاز قرن بیستم نهضت بزرگی بر ضد رئالیسم و امپرسیونیسم پا گرفت که آرام آرام مکتب اکسپرسیونیسم از دل آن بیرون آمد. این مکتب در معماری به ترکیب احجام و عناصر به نحوی بدیع، به ارزش های مستتر در یک پدیده، اثر جامعه می پردازد.

این معماری نازی ها معماری مقتدر و باشکوه است و نمایانگر تفکرات شخص هیتلر است.

شباهت آن با معماری نئوکلاسیک در این است که در هر دو از ساختمان های عظیم الجثه برای نشان دادن جلال و شکوه و ترساندن مردم استفاده می شده است.

استفاده از عناصر یادبودی در معماری برای تاکید و تکریم ایدئولوژی خاص هم در معماری اکسپرسیونیسم نازی ها و هم در سبک نئوکلاسیک دیده می شود.

معماری نئوکلاسیک آلمان تفاوت عمده ای با معماری نئوکلاسیک دیگر کشورهای پیشرفته دارد و آن این است که در آلمان حکومت استبدادی و دیکتاتور است که به معماری جهت می دهد.

این مقاله در ابتدا سعی می کند زمینه های شکل گیری مکتب اکسپرسیونیسم را بررسی کند، تفکرات نیچه و شرایط اجتماعی-اقتصادی آلمان در این بازه ی زمانی از جمله این زمینه ها هستند.

سپس چگونگی ورود اکسپرسیونیسم را به معماری بیان میکند و در جستجوی آثاری از شهرسازی و معماری آلمان در این بازه ی زمانی و تحت تاثیر این تفکر است ویژگی این آثار را بررسی میکند جایگاه سبک شناسی معماری اکسپرسیونیسم و ارتباط آن با سبک آر-نو را بیان میکند یکی از دستاوردهای این پژوهش شناسایی ویژگی ها و بسترهای موثر در شکل گیری معماری اکسپرسیونیسم است و در ادامه گوشه ای از تاثیر معماری اکسپرسیونیسم آرمانگرایانه آلمان بر شهرسازی و معماری ایران را در دوره پهلوی اول بیان میکند.

با توجه به بررسی های صورت گرفته بر روی نمونه های موردی سه ویژگی اصلی معماری و شهرسازی اکسپرسیونیسم نازی ها عبارتند از: تئاترگونگی، سمبلیک بودن و داشتن جنبه آموزشی.

معماری برخواسته از آداب و رسوم، عادات و ایدئولوژی ملتی است که «معماری را ساخته اند.

ریشه اکسپرسیونیسم را می‌توانید در آثار هنرمندانی همچون وینسنت ون گوگ، ادوارد مونک و جیمز انسور مشاهده کنید که هر یک از آن‌ها در دوره ۱۹۰۰-۱۸۸۵ یک سبک نقاشی بسیار شخصی را ایجاد کردند. این هنرمندان با استفاده از رنگ و نقش، به بیان موضوعات دراماتیک و مملو از احساسات، انتقال ویژگی‌های ترس، وحشت، یا صرفاً تجلیل از طبیعت و یا موضوعات توهم آور استفاده کردند.

در سال ۱۹۰۵، موج دوم و اصلی اکسپرسیونیسم به راه افتاد. در آن زمان گروهی از هنرمندان آلمانی به معنی «پُل» احداث کردند. این "Die Brücke" از جمله ارنست لودویگ کرشنر یک انجمن به نام گروه شامل اریش هکل، کارل اشمیت روتلاف و فریتس لیل بود. این نقاشان علیه آنچه طبیعی گرای سطحی امپرسیونیسم آکادمیک می‌دانستند، قیام کردند. آن‌ها می‌خواستند هنر آلمان را با نشاط معنوی که احساس می‌کردند فاقد آن است، تجدید کنند و سعی کردند این کار را از طریق یک بیان اساسی، بسیار شخصی و خودجوش انجام دهند.

ملحق شدند که از جمله Die Brücke برخی دیگر از هنرمندان آلمانی نیز به سرعت به اعضای اصلی آن‌ها می‌توان به امیل نولده، ماکس پچشتاین و ووتو مولر اشاره کرد. اکسپرسیونیست‌ها تحت تأثیر پیشینیان خود در دهه ۱۸۹۰ قرار گرفتند و همچنین به مثبت کاری های چوبی آفریقایی و آثار هنرمندان قرون وسطایی و رنسانس اروپای شمالی مانند آلبرشت دورر، ماتئاس گرنوالد و آلبرخت آلتدورفر علاقه مند بودند. آن‌ها همچنین از نئو امپرسیونیسم، فوویسم و دیگر جنبش‌های اخیر آگاه بودند.

را می‌توان یکی از بهترین نمونه های تأثیر متقابل تکنولوژی معماری و TWA مجموعه فرودگاه در مقیاس بسیار بزرگ و غول پیکر، شباهت بسیار TWA مهندسی عمران به شمار آورد. ترمینال زیادی به عقاب در حال نشستن دارد. این تصویر خارق العاده که از بتن تراشیده شده، این ترمینال را به یکی از به یاد ماندنی ترین ترمینال های جهان تبدیل کرده است. فرم نمادین و پویای ساختمان به شکل یک پرنده به همراه طراحی داخلی غار مانند آن، بازتاب تغییراتی است که در تفکر معماری سال های ۱۹۵۰ به وقوع پیوست.

در این نوع طراحی که نقش فعال معمار را در فرم پردازی به نمایش می‌گذارد، رد پای از تفکر اکسپرسیونیسم دیده می‌شود. خطوط منحنی که تصویر کننده سر و بال های پرنده هستند، نمای خارجی را شکل می‌دهند، دیوارهای داخلی با فرم های نمادین پلکان ها، فضاهای نشیمن و دیگر فضاها را در خود جای داده اند. برای ساخت این مجموعه با فرمی چنین پویا که در آن خطوط مستقیم به ندرت دیده می‌شوند، از سازهای بتنی و سیستم سازهای پوسته نازک استفاده شده است.

یکی از متمایز ترین بناهای قرن بیستم از لحاظ هنر معماری بشمار می‌رود که در شهر [خانه ایرا سیدنی](#) ساحلی سیدنی و در ایالت نیو سات ولز کشور استرالیا قرار دارد. یورن اوتزان آرشیکت معمار دانمارکی ایرا هاوس شهر سیدنی در سال 1957 به طور غیرمنتظره ای برنده طراحی ایرا هاوس شد.

معمار دانمارکی، یورن اوتزن در سال 1918 در کپنهاگ متولد شد در زمان تحصیل در دوران دبیرستان، او به پدرش که مدیر کارگاه کشتی سازی و معمار درخشان کشتی در آلبورگ دانمارک بود کمک می کرد وی کارش را با مطالعه در زمینه طرح های جدید، ترسیم نقشه ها و ساخت مدل ها آغاز کرد، این فعالیت امکان دیگری را برای او فراهم کرد تا مثل پدرش معمار وسایل نقلیه دریایی بشود با این حال با تاثیر از پسر عموی پدرش (Einar Utzon - Frank) به هنر مجسمه سازی علاقه مند شد.

زمانی که اوتزن در سال 1942 از آکادمی هنرهای زیبا فارغ التحصیل شد، مانند بسیاری از معماران آن زمان، به دلیل جنگ جهانی دوم، به کشور بی طرف سوئد گریخت که در آنجا او به خاطر طولانی شدن جنگ، در دفتر استکهلم هاگون اهلبیگ مشغول کار شد. به دنبال آن، او به فنلاند رفت تا با آلوار آلتو کار کند. اوتزن همواره از آلوار آلتو، اسپلونگ گونار و فرانک لویید راییت، به عنوان مهم ترین اشخاص تأثیرگذار بر کار شخصی خود یاد می کرد.

بیشتر پروژه های اوتزن در کشور زادگاهش دانمارک قرار گرفته است، اما او بیشتر به خاطر ساختمان مجلس کویت و [خانه ایرای سیدنی](#) شناخته می شود. یورن اوتزن بدون شک از مهم ترین معماران قرن بیستم است که با الهام از معمارانی همچون راییت و آلتو آثاری را با کانسپت معماری ارگانیک و تاکید بر محور معماری تندیس گرا طبیعت خلق کرد. او در سال 2003 موفق به کسب جایزه معماری پرینزکر شد. اوتزن در 29 نوامبر 2008 در سن 90 سالگی بر اثر حمله ی قلبی در خواب درگذشت.

برج پیچنده (Turning Torso) به معنی ستون پیچنده) آسمانخراشی است در شهر مالمو سوئد که توسط آرشیکت و مهندس عمران اسپانیایی سانتیاگو کالاتراوا طراحی و در ۲۷ اوت ۲۰۰۵ به طور رسمی افتتاح شده است. این برج ۵۴ طبقه ای ۱۹۰ متر (۶۲۳ فوت) ارتفاع دارد. پس از اتمام پروژه این برج رتبه بلندترین سازه در کشورهای اسکانديناویایی و دومین آپارتمان بلند پس از کاخ ۲۶۴ متری پیروزی در مسکو را از آن خود کرد.

برج ۸۴ متری کرونیپرینسن بعد از برج پیچنده دومین سازه بلند در مالموی سوئد است. در طراحی این برج از نه مکعب که هر کدام دارای پنج طبقه است و حول محور مرکزی پیچ خورده استفاده شده است. بالاترین بخش برج نود درجه نسبت به سطح مبنای آن چرخیده است. در اصل هر طبقه این برج شامل مقطعی مستطیلی است که حول محور مرکزی آن با زاویه ای مشخص چرخیده و به یک مقطع سه گوش متصل شده که یک داریست فولادی آن بخش را محیط کرده است. دو مکعب پنج طبقه از نه مکعبی که روی هم قرار گرفته اند به فضای اداری اختصاص یافته است. ۱۴۹ آپارتمان مجلل و شیک نیز در طبقات فوقانی قرار دارند.

ایده ساخت این برج از یک مجسمه به همین شکل هندسی گرفته شده است که پیش از این توسط کالاتراوا ساخته شده بود. این مجسمه از جنس سنگ مرمر سفید است. جانی اورباک طراح CEO و پیمانکار برج پیچنده و رئیس هیئت انجمن ساختمان سازی HSB در سال ۱۹۹۹ این مجسمه را مشاهده کردند و به کالاتراوا پیشنهاد دادند که طرح ساخت برجی با همین فرم هندسی را پایه ریزی کند. در تابستان سال ۲۰۰۱ ساخت این پروژه بزرگ آغاز شد.

برج پیچنده در سال ۲۰۰۵ جایزه آسمان خراش امپریس را با تفاوت بسیار نسبت به رقبایش از آن خود کرد و بر برج Q ۱ در شهر گولد کوست استرالیا و برج مونته‌ویدیو در رتردام هلند پیشی گرفت. با آغاز پروژه ساخت برج ۶۰ طبقه (۵۷ طبقه روی سطح زمین و ۳ طبقه زیر سطح زمین Turning) Torso، سوئدی ها به ویژه مردم شهر مل مو بی صبرانه منتظر افتتاح و آغاز به کار این برج ۱۹۵ متری بودند. این برج بلندترین ساختمان مسکونی کشور سوئد است که در راستای طرح West « Harbour سوئد ساخته شد. این برج با الهام از حرکات طبیعی بدن انسان توسط کالاتروا، ابتدا در قالب یک مجسمه سنگی و سپس در قالب یک معماری (hitech تکنولوژی سطح بالا) طراحی شد و اکنون نیز همخوانی کاملی با بافت جدید اطراف خود دارد.